

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/202/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119214836
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8119214836.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne Q. Č., V.. XX.XX.XXXX, P. V. XXX/XX, XXX XX T., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou AK Antol, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 546/14, 902 01 Pezinok, IČO: 47 257 024, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi 50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyňi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 26.09.2019 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanej právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C/120/2016 sa ako spotrebiteľka domáhala určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. V konaní bola ako žalobkyňa úspešná, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 30.03.2017, sp. zn. 25C/120/2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/105/2017. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „ 22. Súd po preskúmaní zmluvy o úvere, ako aj uzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy dospel k názoru, že žalobkyňa má postavenie spotrebiteľa, nakoľko zmluva o úvere, ako aj Dohoda o zrážkach zo mzdy mali formulárový charakter a obsah takýchto zmlúv žalobkyňa nemohla takmer žiadnym spôsobom ovplyvniť, zároveň nebolo v konaní preukázané a ani žalovaným tvrdené, že finančné prostriedky boli poskytnuté žalobkyňi na výkon povolania, zamestnania alebo výkon podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa tak mala pri uzatváraní zmluvy o úvere, ako aj Dohody o zrážkach o mzdy postavenie slabšej strany. 23. Z obsahu Dohody o zrážkach zo mzdy vyplýva, že slúžila na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej z poskytnutého úveru s tým, že žalobkyňa ako slabšia strana v takomto zmluvnom vzťahu ju nemohla jednak ovplyvniť (inštitút zabezpečenia úveru si zvolil žalovaný) a nemohla tiež ovplyvniť obsah Dohody o zrážkach zo mzdy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy umožňoval žalovanému obísť právnu úpravu na ochranu spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z ujinného práva, ako aj z právneho poriadku Slovenskej republiky, nakoľko na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu sa vykonávali zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby boli nároky žalovaného uplatňované zo zmluvy o úvere preskúmané súdom, pričom ten si mohol uplatňovať akýkoľvek nárok bez ohľadu na to, či takýto nárok bol odôvodnený alebo nie. Z celého konania žalovaného tak vyplýva, že účelom takéhoto zabezpečenia jeho pohľadávky bolo, aby vylúčil zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku voči žalobkyňi. Súd poukazuje tiež na to, že Dohoda

o zrážkach zo mzdy bola súčasťou formulárovej zmluvy, v článku 3 je napísaná drobným písmom a podpisom zmluvy žalobkyňa automaticky musela podpísať aj túto Dohodu. Zároveň samotné znenie Dohody vo vzťahu k výške pohľadávky, ktorú má zabezpečovať, je neurčité, s poukazom na to, že žalovanému by sa podľa tejto Dohody v prípade omeškania žalobkyne s plnením z tejto úverovej zmluvy plnilo v súlade s čl. 4 bod 4.8. OP. Z tejto formulácie nie je zrejmé, o akú pohľadávku ide a čoho presne by sa mala týkať. Uvedený postup žalovaného sa s poukazom na vyššie uvedené dôvody dá kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle ustanovení Smernice rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993, ako aj v zmysle ustanovení § 50 a násl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Nekalosť konania žalovaného vyplýva aj z listu, ktorý adresoval poverený subjekt zamestnávateľovi žalobkyne dňa 09.12.2015, keďže ani v tomto liste sa neuvádza výška pohľadávky žalovaného ku dňu doručenia žiadosti o zrážky zo mzdy a ani celková výška pohľadávky. S poukazom na tieto skutočnosti mal súd za to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná pre rozpor s § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní podaním žaloby. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutámu. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, primerané finančné zadostučinenie požaduje vo výške 500,- eur, pričom nárok, tak ako ho požaduje, zohľadňuje skutočnosť, že sa musela brániť v pôvodnom konaní cestou súdu. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovanej patrila len suma zodpovedajúca výške poskytnutého úveru, nakoľko z dôvodu absencie zákonom predpísaných náležitostí (rozčlenenie splátky, chýba prepísaný vzorec na výpočet RPMN), je bezúročný a bezpoplatkový a nakoľko jej bol úver poskytnutý vo výške 6 800,- eur a žalovaná navyše požadovala sumu 4.530,68 eura, mienila sa o túto sumu, zneužitím Dohody o zrážkach zo mzdy, na jej úkor bezdôvodne obohatiť.

2. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila. Vo svojom vyjadrení že poprela skutkové tvrdenia žalobkyne, že má nárok na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 500,- eur z titulu porušenia práva spotrebiteľa v súvislosti s určením neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola súčasťou Zmluvy o úvere. Žalobkyňa pohľadávku zo Zmluvy o úvere č. 8765326110 splatila len čiastočne. Podľa zmluvy žalovaná ako veriteľ poskytla žalobkyňi úver vo výške 6.800,- eur. Žalobkyňa do dňa postúpenia pohľadávky uhradila úver len čiastočne. Žalobkyňa na úhradu pohľadávky zo zmluvy vykonala čiastkové úhrady vo výške 5.451,24 eura a teda žalobkyňa neuhradila ani istinu pohľadávky. Žalobkyňi teda ani potencionálne nemohla hroziť ujma vo výške 4.946,12 eura tak ako tvrdí, naopak len na istine pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 8765326110 vznikla žalovanej ujma 1.348,76 eura. Žalobkyňa vôbec nepreukázala ani potencionálnu ujmu naopak spôsobila skutočnú ujmu žalovanej. Žalobkyňa si voči žalovanej už uplatňuje nárok na primerané finančné zadostučinenie z titulu porušenia spotrebiteľských práv zo Zmluvy o úvere č. 8765326110 v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 14Csp/131/2019 v sume 2.473,06 pričom svoj nárok odôvodňuje rovnakými skutočnosťami a dôvodmi ako v konaní 20C/202/2019. Účelom možnosti spotrebiteľa domáhať sa primeraného finančného zadostučinenia podľa ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je aby dodávateľ nepokračoval v nečestných praktikách. Podmienkou uplatnenia nároku na primerané finančné zadostučinenie je skoršie uplatnenie nároku a osoba, ktorá za porušenie spotrebiteľovho práva zodpovedá. Nárok na primerané finančné zadostučinenie, predstavuje osobitný nárok plniaci dvojakú úlohu, a to jednak úlohu alebo funkciu sankčnú, ktorá smeruje k sankcionovaniu subjektu, ktorý sa dopustil protiprávneho konania, a jednak úlohu alebo funkciu satisfakčnú, ktorá je zameraná na náhradu ujmy spôsobenej poškodenou zmluvnou stranou. Uloženie povinnosti na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia je v tomto prípade v rozpore s jeho účelom vzhľadom na skutočnosť, že skutočným poškodeným zo Zmluvy o úvere je žalovaná a nie žalobkyňa. Žalovaná poukázala na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR 1 Odon 45/1997 podľa ktorého je primeranosť výšky peňažnej formy je potrebné posudzovať v závislosti od konkrétnych podmienok každého jednotlivého prípadu, a to zo subjektívnych ako aj objektívnych hľadísk. Objektívnymi hľadiskami sú najmä závažnosť a intenzita protiprávneho konania. Ako subjektívne hľadiská Najvyšší súd ČR pomenoval mieru, zavinenia i subjektu, motív svojho konania, okolnosti ako k protiprávnemu konaniu došlo a správanie sa škodcu vo vzťahu k upozorneniam a požiadavkám poškodeného. Žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť výšky primeraného finančného zadostučinenia žiadnymi subjektívnymi ani objektívnymi hľadiskami a preto považuje jej nárok za neoprávnený v celej výške.

3. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 22. mája 2020, sp. zn. 20Csp/202/2019 zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyňi 300 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Žalovanú zaviazal nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku a výroku o trovách konania odvolanie žalovaná. Namietala nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Uviedla, že žalobkyni nevznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, nakoľko pohľadávku zo zmluvy o úvere splatila len čiastočne v sume 5.451,24 eur. Žalobkyňa neuhradila žalovanej ani istinu z poskytnutého úveru vo výške 6.800,- eur, teda žaloba nepreukázala vznik žiadnej ujmy, naopak skutočná ujma vznikla žalovanej. Žalobkyňa si nárok na primerané finančné zadosťučinenie z titulu porušenia spotrebiteľských práv z tej istej zmluvy o úvere uplatnila v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14Csp/131/2019 v sume 2.473,06 eur a svoj nárok odôvodňuje rovnakými skutočnosťami a dôvodmi ako v tomto konaní sp. zn. 20Csp/202/2019. Ak sa súd odkloní od rozhodnutia v obdobnej veci, musí tento odklon dostatočne odôvodniť. Priznanie akéhokoľvek finančného zadosťučinenia za danej situácie, kedy žalobkyňa nezaplatila ani istinu poskytnutého úveru je vo vzťahu k žalovanej nespravodlivé a je v rozpore s jeho účelom. Namietala výšku poskytnutého primeraného finančného zadosťučinenia k čomu uviedla, že primeranosť výšky peňažnej formy je potrebné posudzovať v závislosti od konkrétnych podmienok každého jednotlivého prípadu zo subjektívnych aj objektívnych hľadísk. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil a návrh žalobkyne zamietol vrátane trov konania.

5. Odvolací súd zrušil prvoinštančný rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rozhodnutí uviedol, že oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia a uplatnenými odvolacími námietkami, odvolací súd zistil, že napadnutý rozsudok nespĺňa náležitosti riadneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, lebo výška priznanej náhrady primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- eur nie je preskúmateľná. Odvolací súd nespochybňuje základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Z obsahu odôvodnenia priznanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia však nie je zrejmé, z akých dôkazov a zistených skutkových okolností súd vychádzal pri posudzovaní rozsahu priznaného nároku žalobkyne. Z obsahu odôvodnenia nevyplýva, akými právnymi úvahami sa súd riadil, keď žalobe vyhovel čo do sumy 300,- eur. Súd prvej inštancie síce uviedol, že pri úvahe o výške primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal z intenzity zásahu žalovanej do práva žalobkyne ako spotrebiteľa, avšak z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, či a ako žalobkyňa pocítovala ujmu spôsobenú žalovaným, z ktorého tvrdenia by vyplývala určitá intenzita tohto zásahu. Súd nijako bližšie nešpecifikoval a nekonkretizoval skutočnosti, na základe ktorých dospel k záveru, že žalobkyňa má nárok práve na sumu v rozsahu 300,- eur (a nie inú), ani intenzitu zásahu do práva žalobkyne, ktorú pre určenie rozsahu jej nároku na primerané finančné zadosťučinenie považoval za rozhodnú. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia v prvom rade žalobkyňa musí tvrdiť a označiť dôkazy na individualizáciu nároku. Pre určenie výšky nároku musí objektívne, vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku preukázať, ako ho pocítovala a prežívala. Následne prvoinštančný súd pri stanovovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia odôvodní priznanú výšku presvedčivo. Výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti vznikutej resp. hroziacej ujmy, okolností tak na strane žalobkyne ako aj žalovanej, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať ujmy, ktorá žalobkyni objektívne hrozila, resp. ktorá jej vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, ale primeraný. Odvolací súd považoval rozhodnutie za nepreskúmateľne aj z dôvodu, že prvoinštančný súd sa nevysporiadal s námietkou žalovanej o tom, že žalobkyňa si nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatnila už v inej sporovej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14Csp/131/2019. Nie je jasné, či ide o konania vo vzťahu k žalobkyni alebo žalovanej, alebo len jedného z nich, a nie je zrejmé ani akého skutkového stavu sa týkajú, a teda či nejde o tie isté alebo ďalšie nároky žalobkyne voči žalovanej. Ďalej nevyhodnotil, z akého dôvodu sa pristupovalo k vymáhaniu dlhu od žalobkyne a nezisťoval, či k vykonaniu zrážky zo mzdy aj došlo.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l 3-5, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 8-11, Vyjadrením žalovanej na č.l. 24-27, Aktuálnym stavom úveru na č.l. 28-31, listom - Predloženie dohody o zrážkach zo mzdy na č.l. 40, listom -

Predloženie dohody o zrážkach zo mzdy na č.l. 41, zo spisu 25C/120/2016: Výzvou na úhradu dlžnej sumy na č.l. 50, Odvolaním na č.l. 61-63, Žalobou vo veci 19Csp/136/2019, Predložením dohody o zrážky zo mzdy platiteľovi mzdy, výzva na vykonanie zrážok zo mzdy a zistil tento skutkový stav:

7. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 30.03.2017, č.k. 25C/120/2016 - 74 určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 8765326110 zo dňa 08.09.2010 je neplatná. V rozhodnutí súd dospel k záveru, že z celého konania žalovanej vyplýva, že účelom zabezpečenia jej pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy bolo, aby vylúčila zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku voči žalobkyni. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou formulárovej zmluvy, v článku 3 je napísaná drobným písmom a podpisom zmluvy žalobkyňa automaticky musela podpísať aj túto Dohodu. Zároveň samotné znenie Dohody vo vzťahu k výške pohľadávky, ktorú má zabezpečovať, je neurčité, s poukazom na to, že žalovanej by sa podľa tejto Dohody v prípade omeškania žalobkyne s plnením z tejto úverovej zmluvy plnilo v súlade s čl. 4 bod 4.8. OP. Z tejto formulácie nie je zrejmé, o akú pohľadávku ide a čoho presne by sa mala týkať. Uvedený postup žalovanej súd vyhodnotil ako nekalú praktiku.

8. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 17.05.2018, č.k. 20Co/105/2017 - 97 vyššie uvedený rozsudok potvrdil. V odvolací súd v rozhodnutí uviedol, že z dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva konkrétna výška pohľadávky, a preto takéto dojednanie nemožno považovať za určité, jasné a zrozumiteľné.

9. Listom zo dňa 09.12.2015 vyzvala žalovaná zamestnávateľa žalobkyne na vykonávanie zrážok zo mzdy.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

13. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Predmetom konania po zrušení rozsudku zostalo rozhodnúť o zaplatení primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- eur. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

15. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským. V predmetnej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadosťučinenie spolu vo výške 500,- eur v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 30.03.2017, sp. zn. 25C/120/2016, určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 8765326110 zo dňa 08.09.2010, je neplatná. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 17.05.2018, č.k. 20Co/105/2017 - 97 vyššie uvedený rozsudok potvrdil. Okresný súd Prešov dospel k záveru, že z

celého konania žalovanej vyplýva, že účelom zabezpečenia jej pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy bolo, aby vylúčila zo súdneho prieskumu uplatňovanú pohľadávku voči žalobkyni. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola súčasťou formulárovej zmluvy, v článku 3 je napísaná drobným písmom a podpisom zmluvy žalobkyňa automaticky musela podpísať aj túto Dohodu. Zároveň samotné znenie Dohody vo vzťahu k výške pohľadávky, ktorú má zabezpečovať, je neurčité, s poukazom na to, že žalovanej by sa podľa tejto Dohody v prípade omeškania žalobkyne s plnením z tejto úverovej zmluvy plnilo v súlade s čl. 4 bod 4.8. OP. Z tejto formulácie nie je zrejmé, o akú pohľadávku ide a čoho presne by sa mala týkať. Uvedený postup žalovanej súd vyhodnotil ako nekalú prax. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí uviedol, že z dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva konkrétna výška pohľadávky, a preto takéto dojednanie nemožno považovať za určité, jasné a zrozumiteľné.

16. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovanej je to, že žalovaná ako dodávateľ do zmluvy o úvere zakomponovala dohodu o zrážkach zo mzdy, následne si u zamestnávateľa žalobkyne uplatnila zrážky zo mzdy (č.l. 41 spisu), pričom súdy dospeli k záveru o neplatnosti dohody o zrážkach. Keďže žalovaná preukázateľne porušila právo žalobkyne tým, že do zmluvy o úvere zakomponovala dohodu o zrážkach zo mzdy a žalobkyňa sa úspešne domohla určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadosťučinenie. Rovnako aj odvolací súd nespochybňuje základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

17. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak v zmysle zrušujúceho uznesenia žalobkyňa musí tvrdiť a označiť dôkazy na individualizáciu nároku. Pre určenie výšky nároku musí objektívne, vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku preukázať, ako ho pocítovala a prežívala. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti vznikutej resp. hroziacej ujmy, okolností tak na strane žalobkyne ako aj žalovanej, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať ujmy, ktorá žalobkyni objektívne hrozila, resp. ktorá jej vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, ale primeraný. Žalobkyňa po zrušujúcom rozhodnutí nepredložila žiadne dôkazy odôvodňujúce výšku primeraného zadosťučinenia. Výzvu zo dňa 25.3.2021 už realizoval právny nástupca žalovanej a teda uvedené nemôže mať vplyv na výšku primeraného zadosťučinenia. Súd preto pri výške vychádzal zo skutočnosti, že žalobkyňa musela svoj nárok uplatniť v základnom konaní na súde a z ujmy, ktorá jej vykonaním zrážok zo mzdy hrozila. Súd preto prihliadnutím na intenzitu zásahu ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

X8. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

19. Pokiaľ ide o odvolacím súdom vytýkane nevysporiadanie sa s námietkou žalovanej o tom, že žalobkyňa si nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatnila už v inej sporovej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14Csp/131/2019, tak súd si predmetný spis pripojil a z neho vyplynulo, že sa jednalo o inú žalobkyňu a to D. I.. Súd následne lustraval strany a z lustrácie vyplynulo, že žalobkyňa si na tunajšom súde uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.473,06 eura na základe rozsudku zo dňa 26.09.2018, č.k. 23CoR/1/2018 - 88, ktorým súd zrušil rozhodcovský rozsudok. Konanie je vedené pod sp. zn. 19Csp/136/2019. V predmetnej veci si žalobkyňa uplatňuje nárok na základe iných skutkových okolností ako v tomto konaní a základe iného porušenia spotrebiteľských práv.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).